

Chương 238: Đáng quý nhất là tự mình hiểu lấy

“Ba, con tin tưởng Tiểu Yên... Nếu Tiểu Yên nói có thể, thì hẳn sẽ không xảy ra vấn đề gì.” Ở một bên, Hạ Mộ Vân nhìn về phía ông cụ Hạ Định Khôn nói.

Đối với con gái của mình, tự nhiên Hạ Mộ Vân hiểu nhất, mặc dù Lâm Yên không có tiêu chuẩn người dẫn đường tốt nhất, nhưng từ nhỏ trí nhớ đã khá tốt, chỉ cần cho cô một chút thời gian làm quen một chút, ứng phó một chút, hẳn là không có vấn đề gì.

“Ba, ba cũng biết, từ nhỏ Tiểu Yên có trí nhớ tương đối mạnh, hơn nữa, người dẫn đường lúc trước của Tiểu Phong, cũng là người dẫn đường sơ cấp nhất, nếu để Tiểu Yên đi làm quen, cho dù chẳng hơn người dẫn đường sơ cấp, cũng có thể tạm chấp nhận mà.” Hạ Mộ Vân thấy Hạ Định Khôn không nói chuyện, nói tiếp.

“Cô biết cái gì?!” Hạ Hùng hung hăng liếc mắt nhìn tròng Hạ Mộ Vân một cái: “Người dẫn đường là ai cũng có thể làm sao? Trí nhớ tốt dùng được cái rắm, năng lực phân tích sâu bài thì sao? Tổ chất tổng hợp thì sao? Các người cho rằng là trò trẻ con sao?!”

“Thật buồn cười.” Hạ Minh Khải liếc nhìn Lâm Yên một cái: “Rốt cuộc ai cho cô dũng khí? Thật là cánh rừng lớn, chim nào cũng có.”

“Đủ rồi!”

Không đợi Lâm Yên mở miệng nói chuyện, ông cụ Hạ Định Khôn dùng sức vỗ bàn một cái. Lập tức, rốt cuộc không ai mở miệng nói chuyện.

“Sáng mai đã bắt đầu thi đấu, hiện tại cho dù muốn tìm một người dẫn đường tạm thời cho Tiểu Phong cũng cần bản tìm không thấy, huống chi, trận đấu này điểm chú ý, không ở trên người Tiểu Phong, cho nên, để cho Tiểu Yên đi làm người dẫn đường của Tiểu Phong đi, cho dù là vì góp nhân số.” Hạ Định Khôn im lặng một lát sau, lên tiếng nói.

Thực mau, ánh mắt Hạ Định Khôn dừng ở trên người Hạ Minh Khải, “Minh Khải, ngày mai thi đấu sân bãi, trách nhiệm của cháu rất nặng, mặc kệ thế nào, cho dù là thua cũng nhất định phải tới đích ở vị trí thứ ba! Có như vậy, ông chủ đội xe Tật Phong có lẽ còn sẽ đầu tư.”

“Vị trí thứ ba ...”

Nghe được lời của ông cụ Hạ Định Khôn, sắc mặt Hạ Minh Khải có chút khó xử, tiêu chuẩn của hãn tuý rằng còn tính không tồi, nhưng muốn chạy đến điểm cuối nơi sân ở vị trí thứ ba, chỉ sợ có hơi khó khăn...

Vòng đấu loại ngày mai, bọn họ cộng lại cũng chỉ có ba đội, mà ba đội ước chừng có hơn mười chiếc xe ra sân.

Thấy thân sắc khác thường của Hạ Minh Khải, Hạ Định Khôn nhẹ giọng thở dài, nói: “Minh Khải, cháu cứ làm hết sức đi, để Tiểu Phong cùng mấy đội viên còn lại ra sân, toàn lực hỗ trợ một mình cháu, hẳn là vẫn có hi vọng.”

“Trông cậy vào bọn họ?”

Ánh mắt Hạ Hùng dừng ở trên người Lâm Yên, lập tức khinh thường cười lạnh một tiếng.

“Ông ngoại, cháu sẽ làm hết sức, cùng Tiểu Phong giành chiến thắng trận đấu vòng loại này.” Lâm Yên nhìn về phía Hạ Định Khôn, nhẹ giọng cười nói.

Hạ Nhạc Phong: “...”

“Tốt, chẳng qua, cháu cùng Tiểu Phong cố hết sức hỗ trợ Minh Khải là được, chỉ cần để Minh Khải tiến vào vị trí thứ ba, vậy xem như thua, cũng không thua đến mức rất khó coi.” Hạ Định Khôn nói.

“Ông ngoại, cháu đã biết.” Lâm Yên gật gật đầu.

Loại đường đua này, thật ra, Lâm Yên căn bản không có một chút hứng thú, nếu không phải xem mặt mũi của ông ngoại, cô căn bản không có khả năng sẽ tham gia, càng không thể sẽ làm người dẫn đường gì đó.

Nhưng chuyện đã đến nước này, giữ được đội xe của ông ngoại, mới là việc cấp bách.

“Ha ha, ông nội, ông nhìn xem giọng điệu của một người ngoài nghề, cùng Tiểu Phong giành chiến thắng trận đấu vòng loại này, cháu cũng muốn cười, người này hả, đáng quý nhất là tự mình hiểu lấy, cô ngay cả xe đua tốt cuộc nhìn thế nào cũng không biết, xem thi đua xe trở thành xe taxi.” Hạ Minh Khải liếc nhìn Lâm Yên một cái.